

Aviomiehen varokeinot

1924

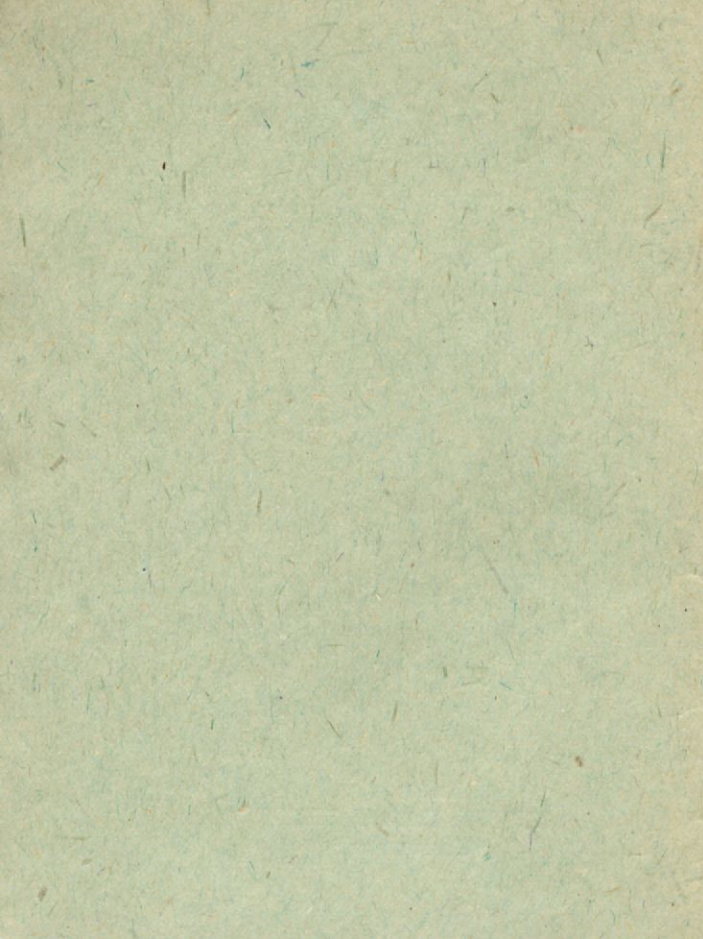
Kirj.

Samuli T.

Kyösti Valpuri

Kustantaja:
KUSTANNUSLIIKE SAMPO
Uusikaupunki

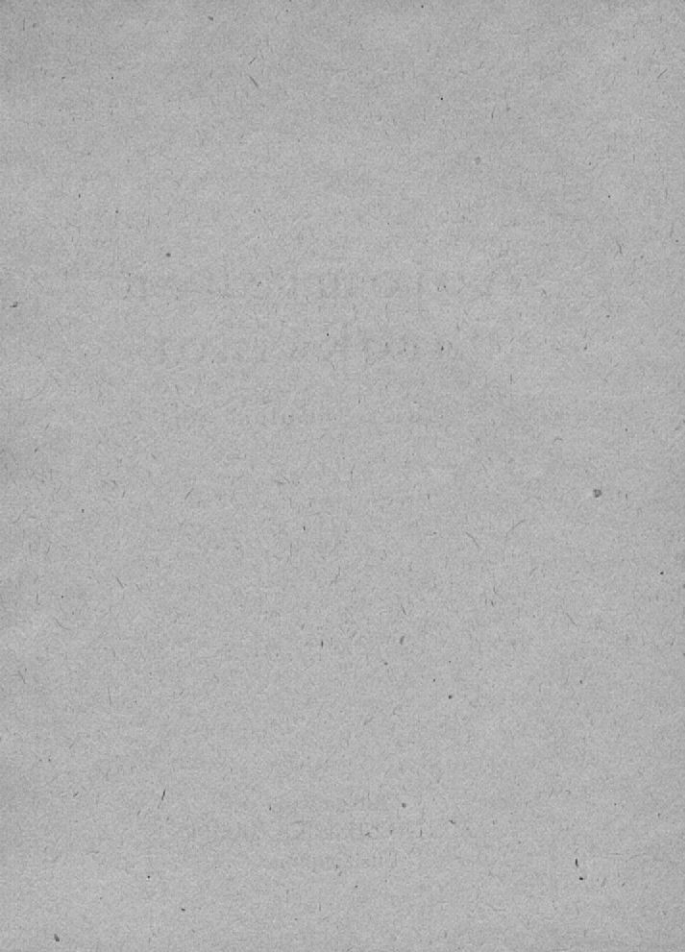

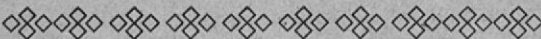
Aviomiehen varokeinot

Kirj. Samuli T.

Kustantaja:
KUSTANNUSLIIKE SAMPO
Uusikaupunki.

Myöhäinen kotiintulo.

Palatessasi myöhään illalla kotiin, heitä saappaasi eteiseen. Sitten hiivi hiljaa »kaikkein pyhimpään«. Koeta sammuttaa lamppu niin nopeaan kuin mahdollista äläkä missään tapauksessa raapaise tulta tulitikulla, sillä naisilla on merkillinen taipumus tämmöisissä tapauksissa saada säikähdyskohtaus pienemmästäkin risahduksesta ja tikulla raapaistessa syntyy risahdus.

Mielipiteet siitä, mikä aika päivästä se on, jolloin tulet kotiin, voivat olla erilaiset. Kokemusta löytyy kyllä siitä, että mies, toivottaessaan vaimolleen hyvää yötä, voi saada vastauksen hyvää huomenta junkkari!

Nyt on sinun oltava liukas liikkeissäsi, sillä jos annat hänelle aikaa kysyä missä olet ollut, tai antanut hänen tehdä omia ha-

vaintojaan yöllisistä retkistäsi, silloin on kaikki lopussa. Ei, sinun on kiireesti riisuttava nuttusi yltäsi ja housut jalastasi ja sanottava hellimmällä äänellä: Voi rakkain rakastettuni, miten sentään tunnen itseni onnelliseksi omatessani sinunlaisen vaimon. Nyt sen vasta parhain tunnen, sillä näetkös olen kokonaista kolme tuntia ravailnut tuon Johansson-paran kanssa katuja pitkin ja kuunnellut hänen kertovan miten hänen vaimonsa, todellinen marakatti todellakin, häntä yhtämittaa piinaa ja kiusaa. Hän avasi minulle sydämensä ja kertoi alusta alkain miten onneton heidän elämänsä on, ja miten paha hänen vaimonsa on hänelle miesparalle, kun ei se miesrukka vaan tekisi mitään pahaa itselleen.

Mutta minusta tuntuu kuin sinä haisisit punssille? sanoo vaimosi.

Niin, näetkös enkelini, lopulta väsyin aivan kerrassaan tuohon ravailemiseen katua pitkin ja menimme hänen konttoriinsa ja joimme siellä pari lasillista. Hänellä raukalla oli näet kätöksessä pöytälaatikossaan puoli pulloa punssia, ei näet uskalla pitää sitä näkösällä vaimonsa tähden.

Vai niin, vai on se hänen vaimonsa niin ilkeä, tosiaankin.

Niin, rakkaani, sen voin vakuuttaa, ja mikä tuhlari hän sitten on! Voitko ajatella, Johansson kertoi että hän, miesparka, antoi viime kuulla kokonaista 2,000 markkaa taloustarpeisiin ja kuitenkin vaimo kuukauden lopulla valitti rahojen vähyyttä!

Paljollako sinä, lemmikkini, sensijaan tulit toimeen?

850 mk. 65 pennillä. Niin, on se sentään ero naisen ja naisen välillä, ja kuitenkin oli meillä vielä päivällisvieraita kahtena päivänä.

Niin, mutta sinä oletkin tähti naisten joukossa, muijaseni.

Imartelija, mutta onpa minulla sitte siisti ja kiltti ukkokin!

Pikku veitikkani, olempahan mikä olen, mutta kiitollinen minä ainakin olen pikku rakkaalleni. Hyvää yötä rakkaani. Nuku hyvin enkelini.

Jonkun hetken kuluttua parahtaa mies unissaan: Pata on valtti, mutta — neiti Idi, pari puoliskoa punssia lisää! Onneksi nukkuu »tähti« naisten joukossa eikä kuule mitään.

Käsikähmän sattuessa.

Jos satut tulemaan perheeseen, jossa vanhemmat juuri ovat joutuneet käsikähmään, niin juokse reippaasti keskelle huonetta seisomaan, ota joku esine käteesi, hattu, rukokset tai jotain muuta, huido niillä minkä jaksat ja naura täyttä kurkkua, kumarra hyvin nöyrästi ja tyrkkää samalla takapuolellasi miestä ja sano mitä iloisemmalla äänellä:

Oi kuinka hauskaa saada nähdä herrasväen — teidän vanhojen ymmärtäväisten ihmisten voivan vielä leikkiä ja peuhata keskenänne kuten pari pikkiriikkistä kissanpoikaa, vain sentähden että voisitte hankkia iloa pikkulapsillenne. Ha, ha, ha. Mutta missä ovatkaan pienet sydänpäpysenne? Avaa sitten ovi toiseen huoneeseen, jotta vaimo saa pujahtaa sinne korjaamaan hajalle mennyttä tukkaansa ja että mies saisi aikaa laittaakseen rikki mennyttä kaulaliinaansa.

Keino parantaa vihaisia palvelijattaria.

Vuokraa asunto itsellesi jossain talossa, jossa löytyy tehdas, missä monta kisälliä työskentelee.

Keino suojella taloansa rosvoilta.

Ota palvelukseesi nuori, kaunis, miellyttävä tyttö, jolla on mitä punaisimmat posket ja kiellä hänen sulkemasta ulko- sekä kyökinovi yötisaikaan. Jos rosvot kuitenkin näytettyisivät, tulevat he varmasti pahanpäiväisesti piestyksi ja, kukapa tietää, ehkä kiinniotetuksi, sillä voipa melkein varmana pitää, ettei nuoret miehet laiminlyö pistäytyä punaposkisen palvelijattaren luona puhelemissa rakkauden asioista öiseen aikaan, ja nämä ne suojelevat talosikin rosvoilta.

Keino päästä valtuusmieheksi.

Jos olet rikas ja suuresta summasta verotettu, ja sinulla on hyvää viinaa ja hyviksi paistettuja kananpoikia niin se käy kuin itsestään, mutta muussa tapauksessa siihen tarvitaan paljon työtä ja hyvät lahjat.

Alota joka tapauksessa ensin pidoilla, joissa on paljon väkeä saapuvilla ja rupea silloin moittimaan terveyslautakuntaa joka vaatii liikoja ponnistuksia talonomistajilta

huoneiden puhtaanapidon suhteen. Silloin olet voittanut talonomistajat puolelleen.

Sittemmin voit lähettää sanomalehtiin kirjoituksen varustettuna nimikirjoituksellasi, jossa vaadit tarkkaa tilintekoa siitä mihin on käytetty ne 5 mk. 80 penniä jotka suutarimestari Pettersson testamenttasi kaupungin uutta hotellirakennusta varten.

Nyt alkavat ihmiset kuiskailla: se on koko peijakas mieheksi pitämään huolta yleisistä asioista! Sitten menet kirkonkokoukseen, ry-pistele siellä otsaasi, kohottele hartioitasi kirkkoherran lukiessa numeroita ensi vuoden menoarviosta. Siitä saavat ihmiset sen käsityksen, että olet säästäväisyyden ystävä.

Sittemmin ilmoittaa kirkkoherra että pitäisi valita seurakunnan tilikirjojen tarkastajat. Nouse nyt ylpeästi ylös ja lausu rohkealla mielellä: Minä puolestani valitsen satulamaakari Pihlin ja lehtori Jaatisen.

Ei kellään ole mitään ehdotustasi vastaan. Ensimmäinen valtiollinen voittonsi on saavutettua, ja ensi valtuusmiesvaaleissa tulee sinusta valtuusmies että rusahtaa.

Keino kiristää kitsaalta enolta 500 mk.

Lämmitä huoneesi niin lämpimäksi, että siellä tuskin voi oleskella, mutta rakkaan enon tultua luoksesi vierailemaan, pane uunin pesään vielä puita ja ala lämmittää yhä vielä. Ota sitten esille omenoita ja sikareita jotka maksavat 1 markan kappale, aseta rakkaan enon eteen ne ynnä muuta maallista hyvää mitä voit kokoon haalia ja ala puhella iloisena lastesi voinnista ja kuinka naapurisi tuolla seinän takana yhä vaan säästelee rahoja pankkiin y. m.

Tarjottuasi kahvia, ala kehua poikasi Emilin erinomaisista luonnolahjoista ja suurista taipumuksista kauppiaan ammattiin. Aivan kuin sivumennen huomauta myös että Emilpojalla on säästöpankkikirjakin, josta vekuli muka on kovin iloissaan. Kun ukko vähitellen näin alkaa lämmetä, on mamman mentävä lastenkamariin ja herätettävä pikku Emil, jolle on luvattu paljon namusia ja muuta hyvää jos hän säästöpankkikirja kädessä menee itkeä ulvoen rakkaan enon luo pyytämään että tämä antaisi 500 markkaa säästöpankkiin pantavaksi.

Kun pikku Emil on saatu lupaamaan tämän, on hänet sitten toimitettava huoneeseen, jossa eno on. Samalla kun poika astuu sisään, on isän täytettävä lasit vielä kerran ja sanottava enolle: Terveeksi rakkain kallein eno-kulta! Samalla on tuon pikkupiltin kiivettävä enon polvelle ja kun tämä on rakkaasti enoa hyväillen sanonut: Rakas eno-kulta, anna Emil-pojallesi 500 markkaa säästöpankkiin pantavaksi, — ei eno enää voi vastustaa, vaan antaa pyydetyn summan pojalle.

Näin saaduilla rahoilla voi äiti sitten ostaa itselleen keväthatun.

Keino päästä lörpöttelevästä tuttavasta.

Purista kysymyksessä olevan henkilön kättä hyvin lujasti, taputa häntä vasemmalla kädellä olkapäähän, katso häneen ystävällisillä rakastettavilla katseilla ja kuiskaa hänelle: Kunnon veli, setä, eno tai vaprikööri, voitko antaa mulle hyvän neuvon, näetkös, minulla on pieni vekseli joka juuri tänä päivänä lank . . .

Kun olet puheessasi noin pitkälle pääsyt, alkaa ystäväsi vasemmanpuolinen housunlahe tehdä semmoisia liikkeitä kuin se olisi valmis ensimmäisessä kadunkulmassa puik-kimaan tiehensä ja niin tapahtuukin. Mutta tämä keino ei tepsii kaikille. On siis keksittävä joku toinen keino, päästäkseen tuosta tungettelevasta toverista, ja siihen esitän seuraavaa:

Kun sinua lähestyy matkallasi joku tuttava edellä puhutussa tarkoituksessa, niin ala kiiwaasti hakea kaikista taskuistasi, jotain paperia — aina sinulle sattuu joku paperinpala jäämään taskuun. — Löydettyäsi siis jonkun paperiliuskan, sanot ystävällesi että hän olisi hyvä ja tulisi perille saakka ja merkitsisi tähän hätäapulistaan parikymmentä markkaa. Saat olla varma siitä että ystäväsi keksii yhtäkkiä unohtaneensa ovet auki kotonaan, tai että hänen on tavattava jotain liiketuttavaa.

Mutta naisille, joiden nimet, kuten tiedetään, ainoastaan poikkeustapauksessa käyvät pankeissa ja jotka aina kun on kysymys rahoista, jättävät kukkaronsa kotiin, ei sovi

käyttää kahta yllämainittua keinoa. Ei. Heistä on selvittävä kokonaan eri tavalla.

Kun sinut siis matkalla kohtaa tuommainen suloinen luomakunnan kruunu, juosten perässäsi 150 solmun nopeudella ja 200 naulan höyrypaineella. Ja saavutettuaan sinut, hohkailee ja huohottaa: mihin rakas herra Lindqvist nyt menee, kuinka herra Lindqvist voi nykyään ja kuinka herra Lindqvistin pikkumarvas jaksaa, niin siinä ei auta hätäapulistat eikä vekselit. Silloin ei auta muu kuin että katsahdat tuimasti kaunottareen ja sanot salaperäisellä äänellä ikäänkuin peläten: Anteeksi neiti, mutta minun täytyy pyytää että olisitte varovainen lähestyessänne minua. — Kuinka niin, herra Lindqvist? — Niin, nähkääs, minä tulen juuri ystäväni Johanssonin luota kuumesairaalasta. Hän on sairastunut lavantautiin ja on nyt kuoleman kielissä. Anteeksi, mutta älkää tulko liika lähelle, saattaisihan tapahtua että tauti tarttuisi teihin.

Jatkaa ei tarvitse, sillä kaunokainen, lavantauti-sanan kuultuaan kiiruhtaa jo matkoihinsa.

Lasten kasvatus.

On ikävää, kun nuoret ymmärtämättömät ihmiset menevät yhteen, kun sellaiset jotka eivät itse muuta ole kuin lapsia, saavat omia lapsia hoidettavakseen.

Mutta oikein herttaista ja mieltä ylentävää on kun kaksi nuorta eri sukupuolta on erinomaisen ymmärtäväistä ja siitä iloitaan kun he yhdistyvät avioliittoon.

Niin oli Jannen ja Amalian laita. Janne oli filosofian tohtori ja Amalia oli ollut etevä luokkaopettajatar kaupungin tyttökoulussa. He olivat kaikkien tuttava- ja sukulaisperheiden kauhuina, joilla oli vapauteen totutettuja lapsia jotka hylkäsivät ruoan mikä ei maistunut ja kirkumalla ottivat mitä halusivat ja potkivat tätejänsä vatsaan. Ja pakottivat pappojansa laukkaamaan jok'ikinen yö ohuesti vaatetettuina läpi huoneuston tuo ihmistaimi sylissään kun sen hammasta pakkotti.

Janne hymyili säälien moisia isiä ja Amalia taputti säälien naimisissa olevia ystävättäriään ja sanoi: Laura, siitä on suuri edesvastuu kun on niin hirveän hentomielinen

ja turmelee lapset koko heidän elinijäkseen.

Erään lukukauden loputtua menivät he naimisiin. Ja sitte eräänä iltana syyskuussa pyysi Janne Amaliaa sytyttämään lampun, veti Amalia hänet luokseen kouristuksen vallassa ja sanoi: ei, ei. Sillä hän tahtoi olla hämärässä ja punastua, kun hän ensikerran ilmoitti miehelleen että hän kevään korvilla aikoi tehdä hänestä isän.

Jo paljoa ennen kun lapsi oli ennättänyt nähdä äitinsä makuuhuoneen tapetit, onniteli sitä koko sukukunta että lapsella oli niin erinomaiset kasvatustaitoon perehtyneet vanhemmat.

Lähemmin tarkastettaessa huomatiin tuo uusi ihminen olevan urospuolta ja ristittiin Yrjöksi ja ruvettiin sanomaan Jykkeksi.

Jykke ei ollut vielä 20 päivän vanha, kun perheen tuttavat tapasivat hänet vanhempainsa salissa pari hehtoa kirjoja ja vihkosia ympärillään.

Mitä te nyt toimitatte? kysyttiin heiltä. Me olemme nyt vanhemmat ja meillä on poika kasvatettavana; me valmistamme häntä varten kasvatussuunnitelmaa järkipäisten suunnitelmien mukaan. Ettekö sentään salli

hänen päästä kuukauden vanhaksi ennenkuin hän aloittaa lukemisen, esitti muuan setä. Lukemista? Hänen pitää olla kahdeksan täyttänyt ennenkuin hän saa alkaa lukemaan, nyt on hänet vaan totutettava järjestykseen, kuuliaisuuteen ja säännölliseen elämään. Kuinka pitkällä nyt oltiinkaan, Janne? — Maltahan, kello 10 illalla käännetään hänet oikealle kyljelle ja makaa sitte sillä tapaa kello 1:teen yöllä, jolloin hän saa ruokaa ja pannaan vasemmalle kyljelleen kello 5:teen asti.

Mutta jos hän ei tahdo maata sillä tavoin, vaan alkaa kirkua, epäili muuan täti.

Sitä vanhaa tietämätöntä hemmoittelemista. Janne ja Amalia katsoivat merkitsevästi toisiinsa. Mutta lieneekö se nyt ollut siitä syystä, että Jyrkkellä ei ollut kelloa, vai tuliko aika hänestä maaten pitkäksi mutta hän kirkui kuin villitty, ihan sunnitelman sopimattomimmalla ajalla, aivan määrättyllä kellonlyönnillä.

Yksi yö tehtiin kokeita antaa hänen huuata kyllikseen. Mutta näytti että hänen ohjelmansa on varattu 30 tuntista konserttia varten, toisekseen vihloi hänen huutonsa äi-

dinsydäntä ja lisäksi oli Janne kerran kuulut että hyvin nuoret ihmiset voivat huutaa itselleen repeämän.

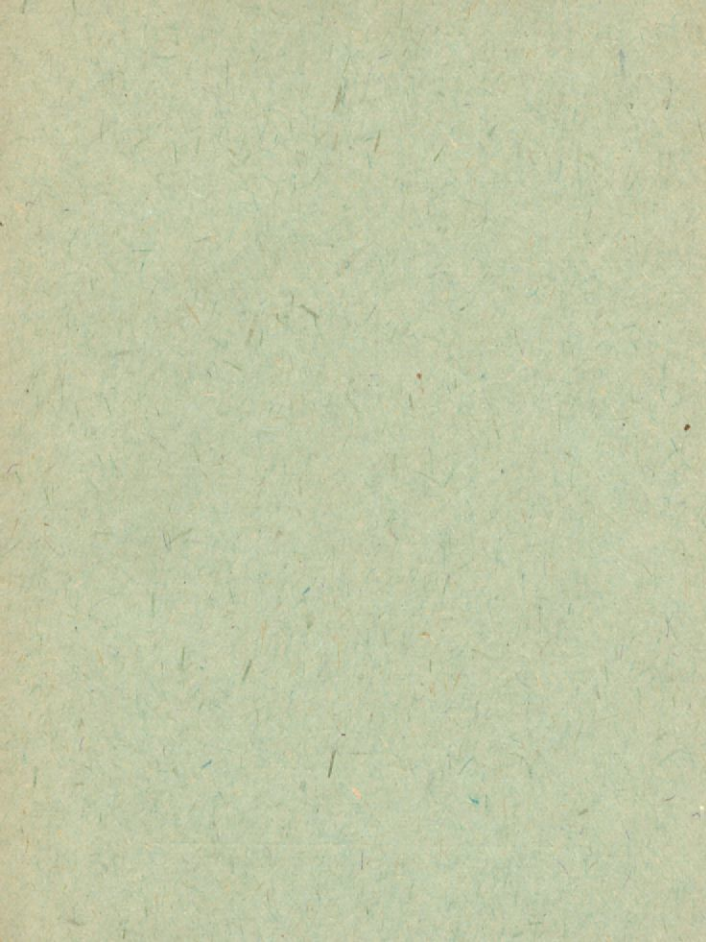
Janne tempasi yönuttunsa ja niin sitä mentiin Jykke sylissä yli mamman lattialle pudonneen turnyyrin päin keinutuolin jalaksia, jotka tuottivat kovan tuskan pappan säärivarsille, päin pöydänkulmaa joka kiskoi häntä nivusista ja kohden suurenpuoleista lamppua, joka löysi leposijansa lattialta.

Pappa katsahti seinällä olevaan suunnitelmaan. Sen mukaan olisi Jyksen pitänyt maata vasemmalla kyljellään neljä tuntia liikahtamatta.

Amalia, jos hän tosiaankin on liian nuori niin ankarasti järjestettyä elämää noudattamaan? Niin, mutta tohtori Vuorenpään Neuvoissa nuorille äideille . . . — Kuka tuo Vuorenpää oli? — Pataljoonan lääkäri. — Kenties hän itse oli poikamies? — Pelkäänpä sitä pahoin, Amaliani, ainakin tästä pojasta päättäen näyttää melkein siltä.

Kasvatussuunnitelma hävitettiin joulusiivousta tehtäessä ja Jykke sai elää miten parhain taisi ilman kelloa ja ohjelmaa.

Uusikaupunki, Vakka-Suomen Kirjapaino 1925

∞57